

Kijkgenot en speelplezier tijdens Art of Wonder

Assen straalt van trots en zelfvertrouwen deze zonnige zaterdag. Logisch! Editie 2023 van jeugdtheaterfestival Art of Wonder, met garage TDI als onvolprezen drijvende kracht, heeft veel moois, leuks en goeds te bieden. Een wereld van kijkgenot en speelplezier.

PETER VAN STRIEN

Geen knollen voor citroenen, maar prima materiaal, goed doordacht en met schwung gepresenteerd. Blijge gezichten daarom, overal in de Gouverneurstuin en omstreken. Assen op zijn best. Je zou er bijna willen wonen.

De aftrap voor het festival was vrijdagavond in De Nieuwe Kolk (DNK). *Als ik niet hier ben, ben ik waarschijnlijk daar* van Garage TDI, stelt de wijsgerige vraag waar je allemaal wel kunt zijn als je niet hier bent. De broertjes Tjebbe (neuroot) en Jolle (de rust zelve) laten het jeugdige publiek grinniken en schaterlachen.

Tjebbe kruipt door een piepklein luikje en komt op plekken waar je niet kunt komen. Is-ie nou hier of daar? Jelle kan met zijn automobiele geluidsmachine alle kanten op.

Assepoester (3+) is door Het Kleine Theater uitbundig in de verf gezet. Een feest van modervette clichés en smakelijke grollen. Een liefvallige Assepoester, twee zwaar bebrilde, valse krenge van stiefzusters. Een knorrig dametje als Goede Fee die op goed geluk met haar toverstafje zwabbert. En dan die prins! Vragen genoeg: Waarom ben ik zo eenzaam? Waarom past deze schoen mij niet? Waar is de kaasschaaf? De kinderen op de voorste bankjes weten hoe het zit. Ze leven brullend en schaterlachend mee. Eerlijk duurt het langst. Geen bloed, geen tranen. Na afloop mogen ze de kleurige glimknippers van de toverstaf uit het gras oprapen. Voor hergebruik.

Onder de dikke eik heeft zich een groepje mensen verzameld. Vijf kindjes, zes grote mensen. Op avontuur, buiten de hekken van het festivalterrein. Halverwege de Torenlaan komen we een vreemd uitgedoste dunne lange man tegen. Een figuur met allure. Dat zal hem zijn. Onze gids. Eén van de kindjes maakt rechtsomkeert. We krijgen kop-telefoons die zorgen voor een

aangenaam geluidsdecor voor de rest van de wandeling. Dan gaan we weer. In ganzenpas. We volgen de gids, ook in zijn bewegingen; we heffen, zwaaien of spreiden onze armen, strelen hegen, boomstammen of laaghangende takjes. Wat doe ik hier? Hoor ik hier bij? Ik loop voor gek. Auto's stoppen vanzelf. In het bos worden we opgeschrikt door de stem van De Bospad. Au! Niet zo hard stampen!

Sluipe, rennen, springen. We gaan van het pad, we zijn van het pad, struikelend, bukkend, klimmend over omgevallen bomen. Met verhalen in onze oren. Alles over bomen. Dingen die we nog niet wisten. Plots opent zich een heideveld. We spreiden onze armen ter begroeting. Ach, wie ziet ons? En voort gaat het, via via via, tot we bij de Boom der Bomen komen.. Sommige bomen kunnen spreken, dat weet een kind. Deze boom heeft dorst. Hij smeekt om water. Kijk! Daar staat een kopje water. En daar: nog meer. Slurpende geluiden in onze oren. Dankjewel zucht de boom.

Onder die boom – verrassing! – staat een doosje met zaadjes. Iedereen krijgt zo'n zaadje mee. Met een handje grond erbij. Voor nieuwe bomen. Goed bewaren. Met 'Meesterlijke Bomen Junior' heeft Campsirago Residenza inderdaad zaadjes geplant in menig kinderhart.

Snel door naar *Van Hier tot Oneindig* (garage TDI), een absurdistische tweemans-show over het verschijnsel Meten is Weten. Een geflipte electriciën – 'niemand is zo stom als ik' – ontdekt hoe de wereld in elkaar zit. 'Er zit een heelal in ons!' jubelt hij 'En wij zitten ook in een heelal!' Het eureka-moment van een prutser. Het gaat er hevig aan toe, tussen de twee heren, de spanning is soms te snijden, maar, wees gerust: ze vinden elkaar.

In de Gouverneurstuin zie ik geen kindjes meer op de kussentjes en spulletjes van het Pieterpeuterpad. De telefoonbedjes waar de mensen hun telefoonjes te slapen konden leggen, die zullen nu wel leeg zijn. Ik had graag met Club Wauw in de wereld voor en achter de Spiegel gekeken. Of in de kermiskraam van TukkersConnection. Ook had ik graag een blik geworpen in *Het Hoofd van mijn Vader* maar ja, dat kon alleen zondag.

Kinderen én iets oudere mensen genoten dit weekend van het Art of Wonder festival in de Gouverneurstuin in Assen. FOTO JAN WILLEM VAN VLIET